

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Druk nr 649

Warszawa, 6 października 1998 r.

III kadencja

Komisja Sprawiedliwości
i Praw Człowieka
SPC-020-3-98

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 29 ust. 2 regulaminu Sejmu, Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka wnosi projekt ustawy

– o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Wiktor Osik.

Przewodniczący Komisji

(-) Stanisław Iwanicki

USTAWA
z dnia 1998 r.

o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 1.

W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 495, Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944) w art. 131 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 w pkt 1 dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) bieżące należności z tytułu zajmowania lokalu mieszkalnego stanowiącego przedmiot odrębnej własności w rozumieniu przepisów o własności lokali albo domu mieszkalnego stanowiącego przedmiot własności żołnierza,”

2) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) w ust.1 w pkt 1 - jest nieoddanie lokalu mieszkalnego albo domu mieszkalnego do bezpłatnego używania albo w najem lub podnajem,".

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Trybunał Konstytucyjny w wyroku Syg.akt K. 37/97 uznał art. 131 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 1992 r. Nr 4 poz. 16 z późn. zm.) za niezgodny z art. 2 i art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, bowiem nie uwzględnia żołnierzy uznanych za jedynych żywicieli rodzin oraz żołnierzy samotnych w okresie odbywania służby wojskowej, będących właścicielami lokali mieszkalnych, pośród uprawnionych do uzyskania świadczenia na pokrycie należności i opłat za zajmowane mieszkania.

Powyższe orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego Sejm uznał za zasadne na 24 posiedzeniu w dniu 16 lipca 1998 r. (druk nr 360 i 410).

Przedmiotowy projekt ustawy przewiduje odpowiednią nowelizację art. 131 ust. 1 pkt 1 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej w kierunku przyznania wskazanym żołnierzom, będącym właścicielami lokali mieszkalnych, uprawnień do świadczeń na pokrycie należności i opłat za zajmowane lokale.

Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka, uwzględniając opinię Komisji Obrony Narodowej uznała, iż analogiczna sytuacja ma miejsce w przypadku posiadania przez tych żołnierzy domu mieszkalnego stanowiącego przedmiot ich własności. Choć Trybunał Konstytucyjny nie uwzględnił tego przypadku w swoim orzeczeniu, Komisje uznają zasadność zwrotu bieżących należności z tytułu zajmowania takiego domu przez tych żołnierzy.

Rozwiązanie to pozwoli uniknąć w przyszłości ewentualnego zarzutu o dalszą niezgodność art. 131 ust. 1 pkt 1 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ponieważ nie uwzględnia takich samych uprawnień w odniesieniu do domów mieszkalnych stanowiących przedmiot własności wskazanych żołnierzy.

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 13 października 1998 r.

Cena - 0,12zł ± 22% VAT

